

Sygn. akt I C 293/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Marek Syrek

Protokolant: st. sekr. sądowy Beata Kapa

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2013 r. w Tarnowie

na rozprawie

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. odstępuje od obciążania powoda kosztami postępowania;

III. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Tarnowie na rzecz. adw. R. S. kwotę 4.428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi pomocy prawnej z urzędu.

Sygn. akt I C 293/13

UZASADNIENIE

wyroku z 4 października 2013 roku

Powód S. K. domagał się od Skarbu Państwa – Wojewody (...) zapłaty kwoty 150.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, bądź ewentualnie przywrócenia stanu poprzedniego poprzez nakazanie pozwanemu usunięcia z działki nr (...) położonej w N. hałdy ziemi i wyrównania terenu w terminie 1 miesiąca od daty uprawomocnienia się wyroku oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych

W uzasadnieniu wskazał, iż w trakcie robót budowlanych przy autostradzie (...) przekroczone granice należącej do powoda działki nr (...), na której usypana została hałda ziemi uniemożliwiająca prawidłowe korzystanie z gruntu. Powyższe działanie inwestora – Skarbu Państwa działającego poprzez Wojewodę (...) doprowadziły do naruszenia własności S. K. i powstania szkody w jego majątku.

W odpowiedzi na pozew Skarb Państwa zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano iż na działce powoda strona pozwana realizowała jedynie prace związane z posadowieniem słupa energetycznego, które ze swej istoty nie były w stanie wygenerować znacznego odkładu ziemi. Jeżeli zaś na nieruchomości nr (...) została usypana hałda to mogła ona powstać jedynie na skutek działań wykonawcy Autostrady (...), za które Skarb Państwa jako zamawiający (inwestor) nie może ponosić odpowiedzialności.

Na rozprawie w dniu 15 maja 2013 r. Sąd zwolnił od udziału w sprawie Wojewodę (...) i wezwał do udziału w sprawie jako jednostkę organizacyjną Skarbu Państwa, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód S. K. jest współwłaścicielem działki nr (...) położonej w N.. Graniczy ona m.in. z działkami nr (...) – która zajęta została pod budowę autostrady (...). Na gruncie powoda nie znajduje się żadna hałda ziemi, usypano ją bowiem na nieruchomości nr (...), a jej usytuowanie w niczym nie narusza działki należącej do S. K..

Dowód: - wydruk z elektronicznej księgi wieczystej nr (...), k. 4 – 10,

- opinia biegłego z zakresu geodezji, k. 52 – 53.

Wskazane wyżej dowody nie były kwestionowane przez strony, jak również nie budziły wątpliwości Sądu. W szczególności uzyskana w toku postępowania opinia biegłego geodety jasno i kategorycznie rozstrzygała wszystkie kwestie przedstawione przez Sąd, nie wymagała zatem uzupełnienia w związku z czym Sąd, czyniąc ustalenia faktyczne, w całości oparł się na wnioskach z niej płynących.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Powództwo nie jest zasadne.

Roszczenie odszkodowawcze z jakim w pierwszej kolejności wystąpił powód wymaga udowodnienia faktu powstania szkody, zdarzenia (działania lub zaniechania) z jakiego szkoda wynikła, związku przyczynowego oraz wskazania osoby odpowiedzialnej. Zgodnie z art. 6 k.c. Ciężar dowodu wszystkich powyższych okoliczności obciąża powoda.

W przedmiotowej sprawie podstawą faktyczną powództwa, z jakim wystąpił powód był fakt usypania na jego nieruchomości hałdy ziemi przez inwestora realizującego budowę autostrady (...). Jak jednak wynika z opinii biegłego geodety nasyp ziemny powstały w związku z pracami drogowymi nie znajduje się na gruncie powoda lecz na sąsiedniej działce nr (...). W związku zatem z negatywnymi ustaleniami dotyczącymi podniesionych przez powoda okoliczności wywołujących szkodę zbędnym stało się rozstrzygnięcie pozostałych kwestii niezbędnych z punktu widzenia odpowiedzialności deliktowej – w tym także osób odpowiedzialnych za jej powstanie.

Błędne zidentyfikowanie w pozwie miejsca usytuowania hałdy uniemożliwiało również uwzględnienie zgłoszonego w nim roszczenia ewentualnego związanego z przywróceniem stanu poprzedniego. Brak było bowiem dowodów, iż kiedykolwiek doszło do jego zakłócenia. Co prawda we wniosku dowodowym z 23 sierpnia 2013 roku powód wskazał, iż na jego działce znajdował się jeszcze inny nasyp ziemny, którą to okoliczność miała potwierdzać odpowiednia dokumentacja fotograficzna – nigdy nie została ona jednak przedstawiona, a na ostatniej rozprawie w dniu 4 października 2013 nie żądano już uzupełnienia postępowania dowodowego. Tym samym stosownie do wymagań zawartych w art. 6 k.c. uznać należało, iż również powyższe okoliczności nie zostały w procesie wykazane.

W związku z powyższym powództwo w całości podlegało oddaleniu.

Pomimo, iż powód przegrał sprawę w całości Sąd na zasadzie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania go kosztami procesu. S. K. jest bowiem 82 – letnim emerytem oraz inwalidą wojennym o znacznym stopniu niepełnosprawności, który utrzymuje się z emerytury w wysokości 1.255,69. Poza działką nr (...) oraz lokalem mieszkalnym o powierzchni 50 m kw. nie posiada żadnego innego majątku. Powyższe okoliczności były podstawą przyznania powodowi zwolnienia powoda od kosztów sądowych w sprawie oraz ustanowienia dla niego profesjonalnego pełnomocnika z urzędu. Obecnie zaś uzasadniają one – zdaniem Sadu – odstąpienie od obciążania go kosztami należnymi stronie pozwanej.

W związku z tym, iż powód korzystał z pomocy adwokata z urzędu, którego wynagrodzenie nie zostało do tej pory uiszczony w żadnej części Sąd zasądził na rzecz adwokata R. S. kwotę 4.428,00 złotych obliczoną stosownie do stawki

minimalnej wskazanej w § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461).